

Gastcolumnist Minka Nijhuis
is oorlogscorrespondent, o.m. in Birma

MOED in Birma

Na jaren van vergetelheid is Birma plotseling wereldnieuws. De beelden van monniken die op blote voeten in hun saffraankleurige pijen door de straten schrijden laten ook de meest doorgewinterde van mijn collega's niet onberoerd.

Iedereen die verslag doet over dit even fascinerende als tragische land, weet hoe genadeloos de junta kan afrekenen met protesten en hoeveel moed er voor nodig is om de macht van de generaals uit te dagen. Ook duizenden burgers, leden van de oppositie en bekende artiesten hebben hun angst overwonnen en mengen zich in de demonstraties.

Nu de spanning oploopt is er onder media een wereldwijde run op visa. Maar persvisa worden slechts zelden verstrekt en in dit soort situaties stelt de junta al helemaal geen prijs op pottenkijkers.

Het scala aan beroepen waartoe journalisten hun toevlucht nemen, zou een Gouden Gids kunnen vullen. Helaas zagen de afgelopen dagen een eigenaar van een sportwinkel, een vertegenwoordiger in babyspullen en een ontwerper hun aanvragen al geweigerd. Een consultant die nodig op vakantie moet is nog in afwachting van het antwoord.

Zelf houd ik het op een huisvrouw die op huwelijksreis gaat. De medewerkster van een reisbureau waar schuwde me dat gezien de situatie Cambodja haar een veel romantischer bestemming leek.

De beelden uit Rangoon roepen herinneringen op aan 1988. Toen gingen uiteindelijk miljoenen de straat op uit onvrede over de onderdrukking en het economische wanbeleid. Na maanden van protesten maakte het leger met geweld een einde aan de opstand. Het duurde destijds vaak dagen voor de volle omvang van wat zich afspeelde bekend werd.

Deze keer zal het de junta niet lukken te verbergen wat er gebeurt. Anders dan in 1988 beschikken lokale journalisten over moderne technologie. En ze maken handig gebruik van internet om hun berichten door te spelen.

Ook burgers laten zich met foto's – vaak genomen met mobiele telefoons – niet onbetuigd. Het beeld van oppositieleidster Aung San Suu Kyi die voor het eerst sinds haar hernieuwde huisarrest in 2003 werd gezien toen monniken voorbij haar huis trokken, kwam duidelijk van een amateur.

Jammer genoeg is het onwaarschijnlijk dat al deze getuigenissen de junta in Birma zullen weerhouden van geweld.

◆ 'De eerste twee jaar bij De Limburger verliepen goed. In 2002 maakte ik een uitstap naar de Morgen in Brussel in het kader van een uitwisselingsproject. Op het moment dat ik terugkwam bij De Limburger begonnen de eerste barstjes zich af te tekenen. De fusie tussen De Limburger en het Limburgs Dagblad zorgde voor een stoelendans. We verhuisden naar een nieuw hoofdkantoor in Sittard en daar zaten we opeens tussen de 'vijanden', het zorgde voor de nodige onrust. Begin 2005 werd bekend gemaakt dat er bij MGL 35 banen werden geschrapt. Ik wilde blijven. Nog geen jaar later volgde een nieuwe ontslagronde, er moesten 15 redacteurs weg. De deadline voor de vrijwillige vertrekregeling was in april. In mei 2006 ben ik vertrokken. De aanhoudende onrust had mijn werkplezier weggenomen. Ik had een hele leuke functie, misdaadverslaggever, maar ik kreeg steeds te maken met nieuwe collega's, nieuwe werkplekken. We hebben wel dagen gehad dat we elkaar opriepen om nu maar weer eens een stukje te maken.

Ik wilde graag naar de hoofdstad. Ik had eerder als freelancer gewerkt en kende de voordelen. In dat jaar had ik al een loopbaancoach in de arm genomen om over werk en toekomst te praten. Daarom was dit voor mij een natuurlijk proces. Wel is me vaak gezegd dat voor mij deze stap eenvoudig is geweest omdat ik jong en kinderloos was. Maar ook ik moest een knoop doorhakken. Ik gaf loonzekerheid op.

Met mijn 5,5 jaar dienstverband kreeg ik zes maandsalarissen en twee bonusmaanden mee. Een vertrekregeling gaf rust. Ik had berekend dat ik daar twee jaar mee vooruit kon, mits ik zuinig zou leven.

Na netto uitkering heb ik de helft vastgezet op een spaarrekening. Ik heb voor mijn vriendin en mezelf centre court tickets gekocht voor Roland Garros. Daar zaten we met champagne in Parijs te genieten.

Ik verhuisde naar Amsterdam en heb eerst een paar maanden gefreewheeld. Na die zomer verkocht ik mijn eerste artikelen. Inmiddels ben ik verbonden aan het Witte Huis, een grachtenpand met tien leuke freelancers. Het was heerlijk om te ontdekken dat je ook zonder vaste baan kunt. Ik heb een aantoonbaar beter leven dan toen.'

2006
JANUARI
BIJ LIMBURGS
DAGBLAD EN DAGBLAD
DE LIMBURGER MOETEN 15
REDACTEURS WEG. KEES-
JAN DIJKSTRA (34), HEEFT
DAN AL BESLOTEN
HET ROER OM
TE GOOIEN

Juridische begeleiding

Wanneer de werknemer besluit gebruik te maken van een vertrekregeling zorgt een jurist voor de juiste afwikkeling. NVJ-advocaat Siep van der Galiën: 'Die bestaat uit het narekenen van de aangeboden vertrekpremie; checken of de aangeboden regeling in overeenstemming is met het sociaal plan; het veilig stellen van de WW rechten; het adviseren over inschrijven als werkzoekende; het bespreken van de mogelijkheden om een eigen bedrijf te combineren met een WW-uitkering. Wanneer er een formele ontbindingsprocedure plaatsvindt bij de kantonrechter, stelt de jurist het verweerschrift op. In andere gevallen controleert de jurist de beëindigingsovereenkomst. Tot slot wordt gecontroleerd of iemand daadwerkelijk een WW-uitkering ontvangt en of de toekenning correct is.'